

[Riishøj]

også baggrunden for, at vi har indgået dem – lykkeligtvis – med et land som Kina.

Fru Connie Hedegaard rejste også spørgsmålet om, hvilke kunstnere der ville kunne rejse. Det er et generelt problem med de øst-europæiske lande. Der er naturligvis kunstnere, der har politisk tilladelse til at rejse, det er vilkårene. Men den indflydelse, vi dog kan have ad den vej, vurderer vi som positiv også i de eksisterende kulturaftaler, fordi kulturelle forbindelser mellem lande med forskellige systemer har en værdi i sig selv. Det er det, der blev stadfæstet i Helsingfors-aftalerne ganske ordret, og det er baggrunden for, at vi i det hele taget har disse kulturaftaler.

Fru Connie Hedegaard spurgte også, hvilke ting der skal nedprioriteres i Udenrigsministeriet. Vi kunne såmænd godt fra SFs side finde områder. Ud fra den besparelsesliste, vi har fået i udenrigsudvalget, synes jeg såmænd ikke, det gør så meget, hvis der ryger 3-4 honorære konsuler rundt omkring i verden. Det udgør tilsammen de 700.000 kr., det kan være nødvendigt at finde her. De 700.000 kr. skal vi nok kunne blive enige med ministeren om, hvis han stiller sig positivt over for princippet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udenrigsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af lov om skattemæssige afskrivninger m.v. (Miljøforbedrende investeringer i landbrug m.v.).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).

(Fremsat 26/11 86).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Camre (S):

Efter det foreliggende forslag fra ministeren for skatter og afgifter skulle der åbnes mulighed for, at landbruget fuldt ud kan afskrive – og straksafskrive – investeringer i anlæg til opbevaring af husdyrgødning og også udgifter til andre miljøforbedrende foranstaltninger i landbruget. Det vil altså sige, at landmanden står i en situation, hvor han har frit valg mellem enten at få støtte efter det lovforslag, som i øjeblikket er til behandling i Folketingets miljø- og planlægningsudvalg, hvor der er nogle støttesatser, som delvis kan dække hans udgifter, eller afskrive fuldt ud straks.

Forslaget vil indebære et meget betydeligt provenutab både for staten og for kommunerne. Ministeren peger selv i bemærkningerne til lovforslaget på, at det drejer sig om noget i retning af 800-900 mill. kr. fordelt over investeringsperioden.

Jeg vil gerne sige, at vi fra Socialdemokratiets side er ganske overordentlig forbeholdne over for at gennemføre sådan noget. Det er klart, at når landbruget skal have en sådan ordning, så vil det ikke vare længe, før industrien også kommer og beder om at få straksafskrivning af denne størrelsesorden.

Vi mener ikke, at det er et rigtigt princip. Vi mener, at det vil sløre, hvad disse udgifter egentlig dækker, og vi mener, at det vil være et for stort tab ikke mindst for kommunerne, at man så at sige dækker udgifterne til miljøforbedrende investeringer ind over skatten. Jeg synes også, at en skatteminister må være betænkelig ved at miste et sådant provenu, fordi udgiften jo reelt hører hjemme andre steder.

Vi kan ikke i den socialdemokratiske gruppe give tilslutning til forslagets gennemførelse, og det så meget mere som den naturlige måde at sikre en finansiering af miljøforbedrende investeringer i landbruget på er noget, vi fra socialdemokratisk side allerede i forrige samling klart lagde forslag frem om, endog sammen med et flertal – foruden Socialdemokratiet bestående af SF, VS og så den usikre partner, Det Radikale Venstre. Nu var